

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Pulkrábka, Ph.D., a soudkyně JUDr. Ivy Hejdukové a JUDr. Nataši Loužilové ve věci

nezletilé: **K** [redacted] **J** [redacted], narozená dne [redacted]
zastoupená opatrovníkem městem Mariánské Lázně
sídlem Ruská 155/3, 353 01 Mariánské Lázně

dcery rodičů: **Mgr. V** [redacted] **J** [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
Ing. J [redacted] **J** [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Hrůzou
sídlem nám. Republiky 58, 347 01 Tachov

o výživné pro dobu manželství rodičů a pro dobu po rozvodu

o odvolání obou rodičů proti rozsudku Okresního soudu v Chebu ze dne 7. 9. 2018, č. j. 0 Nc 43085/2016-506

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I mění tak, že otec je povinen od 1. 9. 2017 a pro dobu po rozvodu manželství rodičů platit nezletilé výživné ve výši 15 000 Kč měsíčně, z toho 8 000 Kč k rukám matky do každého 15. dne v měsíci, a 7 000 Kč na spořicí účet č. [redacted] do každého 15. dne v měsíci. Dluh na výživném není. Rodičům se zakazuje nakládat s prostředky na uvedeném účtu bez souhlasu soudu.
- II. Ve výroku II se rozsudek soudu prvního stupně potvrzuje.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Anetťová.

Odůvodnění:

1. Napadenými výroky I a II rozsudku soud prvního stupně, poté co pravomocně svěřil nezletilou do střídavé péče rodičů, rozhodl, že otec má nezletilé s účinností od 1. 9. 2017 platit výživné 18 000 Kč měsíčně a matka 3 000 Kč měsíčně.
2. Pokud jde o vyživovací povinnost otce, rozhodl tak především na základě zjištění, že „majetkové poměry otce až dosud i přes důchodový věk a starobní důchod ve výši 20 740 Kč a i při tvrzeném omezení příjmů z podnikání jsou stále nadstandardní a umožňují mu plnit vyživovací povinnost k nezletilé tomu odpovídajícím způsobem. (...) Otec dosud neohlásil ani přerušení živnostenské činnosti, s tím, že ještě je schopen podnikat jako poradce. Otec stále vlastní nákladnou nemovitost, ve které bydlí a poskytuje bydlení nezletilé každý druhý týden, a kde také přijímá návštěvy rodiny – jeho dvou zletilých dcer. Otec také stále vlastní dva osobní automobily značky Mercedes – jeden je Mercedes ML a druhý je Mercedes C 300, který pořídil v červenci 2017 za 1 300 000 Kč.“ Soud se přitom domníval, že „do budoucna má otec stále možnosti a schopnosti realizovat své předpoklady pro podnikání ve svém oboru, i v jiných hotelech, nejenom v [REDAKCE]“.“
3. O vyživovací povinnosti matky rozhodl soud prvního stupně zejména na základě zjištění, že matka pracuje jako učitelka s příjmem necelých 28 000 Kč čistého měsíčně a že splácí hypotéku částkou 4 300 Kč měsíčně, kterou si vzala na pořízení bytu.
4. Oba rodiče se proti rozsudku odvolali.
5. Matka se domnívala, že soud dostatečně nezohlednil rozdíl mezi majetkovými poměry rodičů. Otec má podle matky cca 70krát vyšší majetek než ona, navíc dle výpisů z živnostenského a obchodního rejstříku stále podniká a je členem statutárního orgánu právnických osob. I vzhledem k tomu, že jeho měsíční výdaje jsou vyšší než příjmy, je pravděpodobné, že tají svou hotovost (úspory či výdělek). V odvolání navrhla, aby výživné bylo stanoveno na 25 000 Kč měsíčně, z čehož by 5 000 Kč bylo použito na tvorbu úspor, před odvolacím soudem nakonec navrhla, aby výživné bylo tak, jak stanovil soud prvního stupně, z toho maximálně 3 000 Kč na spoření.
6. Otec naproti tomu považoval výživné, které má platit, za příliš vysoké. Uvedl, že se mu zhoršil zdravotní stav, a tudíž nepřichází v úvahu, že by dál pracoval jako manažer hotelu a vykonával stresující činnost. Majetek, který nabyl, je výsledkem jeho celoživotního snažení. Jeho nemovitost vyžaduje náklady a jemu žádný příjem nepřináší. Nezletilá ji však užívá a považuje ji za svůj domov; užíváním jeho majetku se podílí na jeho životní úrovni. Otec považoval za evidentní, že výživné musí platit z úspor, ale účelem výživného není úspory vyčerpat v době, kdy je nezletilý [REDAKCE] let a nemá zvláštní nároky. Souhlasil s tím, aby se část výživného ukládala na zvláštní účet nezletilé. Navrhl proto nejprve, aby výživné z jeho strany bylo stanoveno na 13 000 Kč, z toho 5 000 Kč na úspory, a ze strany matky 6 000 Kč. V závěrečném návrhu před odvolacím soudem pak uvedl, že je ochoten platit 15 000 Kč, z toho polovinu nebo alespoň 7 000 Kč na úspory.
7. Odvolání obou rodičů jsou zčásti důvodná.
8. Jak už naznačil v předchozím, zrušovacím rozhodnutí, odvolací soud se především domnívá, že [REDAKCE] dívka za normálních okolností nespotřebuje za půl měsíce, kdy je v péči matky, 18 000 Kč, resp. tuto částku plus to, co na ni v té době vynakládá matka (protože i ona je povinna nezletilou ve stejné době živit). Dále považuje za důležité, že otcovy příjmy v posledních letech spočívají jen ve starobním důchodu přibližně 20 000 Kč. (Jiné příjmy soud nezjistil a nic nenaznačovalo tomu, že by je měl; z pouhého zápisu v živnostenském rejstříku to neplyne). Takovému příjmu výživné 18 000 Kč ani zdaleka neodpovídá.
9. Odvolací soud nesouhlasí ani s předpokladem, z něhož vycházel soud prvního stupně, že otec má pokračovat v podnikání a např. provozovat hotel. Jestliže otec dosáhl důchodového věku, má zdravotní potíže a je ochoten ze svého majetku platit několikanásobně vyšší výživné, než je obvyklé, pak po něm výdělečnou činnost nelze požadovat. Bylo by možné o tom uvažovat, kdyby výživa nezletilé nebyla zabezpečena, to ale není tento případ.
10. Nesprávná je též naznačená úvaha, že by otec měl rozprodávat svůj majetek. Odvolací soud

považuje za legitimní zájem otce podržet si vysokou životní úroveň, které se v minulosti domohl. Opět platí, že pokud je otec ochoten platit několikanásobně vyšší výživné, než je obvyklé, je výživa nezletilé dostatečně zabezpečena a po otci nelze požadovat více. Navíc, protože se nepředpokládá, že by otec v budoucnu získal jiný příjem než starobní důchod, není vhodné, aby své možnosti vyčerpal již nyní (např. aby rozprodal akcie, které drží).

11. Za důležité dále odvolací soud považuje skutečnost, že nezletilá se na otcově vysoké životní úrovni podílí minimálně tím, že s ním tuto úroveň polovinu měsíce sdílí, a nadto např. tím, že jí otec platí golf či ji bere do zahraničí.
12. Za těchto okolností výživné, které je několikanásobně vyšší, než je obvyklé a než by odpovídalo otcově výdělku, je odůvodněno především ochotou otce je platit.
13. Možnost otcových zatajených úspor, které naznačovala matka, odvolací soud – aniž by tím případné zatajování majetku schvaloval – nepovažuje za daných okolností za podstatnou. Pokud otec v roce 2016 ze svého účtu podivně převedl na účet svého bratra peníze, šlo o relativně nízkou částku 1,3 mil. Kč, a když si pak otec následující rok kupoval Mercedes Benz, bylo zřejmé, že tak učinil až po převodu této částky (resp. částek 200 000 Kč a 1,1 mil. Kč) zpět, jak odvolací soud zjistil z výpisu otcových bankovních účtů ke dnům 27. 2. 2017, 13. 3. 2017 a 28. 6. 2017 (č. l. 471 a 481). Z toho je zřejmé, že otec nemá k dispozici miliony Kč, které by zatajoval. Každopádně odvolací soud otci věří, že má v úmyslu svou dceru dobře zabezpečit.
14. Za odpovídající těmto úvahám považuje odvolací soud výživné 8 000 Kč na současnou spotřebu. To je pro [REDAKCE] zdravou dívku na polovinu měsíce, kdy o ni matka pečuje, s přihlédnutím k tomu, že i matka je povinná ji v této době živit, více než dostatečně. Zbývá část toho, co je otec ochoten nezletilé platit, tj. 7 000 Kč, proto může být spořena na budoucí potřeby. V tomto smyslu odvolací soud napadený rozsudek změnil.
15. Způsob spoření odvolací soud zvolil v souladu se shodným postojem rodičů, a to jako ukládání peněz na otcem zřízený spořicí účet. Pro jistotu, aby se předešlo budoucím konfliktům či nedorozuměním, odvolací soud rodičům zakázal, aby s prostředky na účtu disponovali bez souhlasu soudu. Pokud by tedy před tím, než nezletilá dovrší 18 let, nastala potřeba výběru peněz, musel by některý z rodičů podat k soudu návrh na schválení právního jednání za nezletilou.
16. Výživné 3 000 Kč (fakticky též na půl měsíce), které má platit matka, odpovídá podle odvolacího soudu příjmům a majetkovým poměrům matky; pro vyšší výživné není prostor. Proto v tomto bodě odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.
17. Dluh na výživném za minulou dobu rodičům nevznikl. Podle shodného vyjádření rodičů otec za dobu od září 2017 do ledna 2019 zaplatil na výživném celkem 264 000 Kč a měl zaplatit 255 000 Kč (17 x 15 000 Kč), matka zaplatila 51 000 Kč a stejnou částku měla zaplatit (17 x 3 000 Kč). Proto odvolací soud stanovil, že dluh za minulé období žádný z rodičů nemá.
18. Odvolací soud rozhodl též o nákladech řízení, a to podle § 23 z. ř. s. tak, že právo na jejich náhradu nepřiznal žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Plzeň 17. ledna 2019

JUDr. Zdeněk Pulkrábek, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Anetová.